

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 10C/130/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8415200894
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Tomáš Saraka
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2016:8415200894.2

Uznesenie

Okresný súd Kežmarok v právnej veci navrhovateľa Dopravný podnik Bratislava, a.s., so sídlom Olejkárska 1, Bratislava, IČO: 00 492 736, právne zastúpeného Advokátskou kanceláriou ECKER-KÁN & partners, Nám. Martina Benku 9-C1, Bratislava, proti odporcovi U., o zaplatenie 70,70 eur s prísl., o odpore odporcu proti platobnému rozkazu Okresného súdu Kežmarok zo dňa 31. 3. 2015, č.k. 10C/130/2015-14, takto

rozhodol:

I. Odpor odporcu proti platobnému rozkazu Okresného súdu Kežmarok zo dňa 31. 3. 2015, č.k. 10C/130/2015-14 **o d m i e t a .**

II. Účastníkom náhradu trov konania o podanom odpore proti platobnému rozkazu **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Platobným rozkazom Okresného súdu Kežmarok zo dňa 31. 3. 2015, č.k. 10C/130/2015-14 bolo odporcovi uložené, aby do 15 dní odo dňa jeho doručenia zaplatil navrhovateľovi sumu 70,70 eur, alebo aby v tej istej lehote podal odpor s odôvodnením vo veci samej na tomto súde. Zároveň bolo odporcovi uložené nahradiť navrhovateľovi trovy konania vo výške 76,06 eur.

Súd v platobnom rozkaze odporcu poučil, že tento bol vydaný iba na základe skutočností tvrdených a preukázaných navrhovateľom s tým, že ak s povinnosťou na zaplatenie peňažnej sumy uloženej mu týmto platobným rozkazom odporca nesúhlasí, má možnosť v lehote 15 dní podať na súde ktorý platobný rozkaz vydal opravný prostriedok, ktorý je treba označiť ako odpor proti platobnému rozkazu a odôvodniť ho takými skutočnosťami, ktoré obstoja proti navrhovateľovým tvrdeniam a predloženým dôkazom. Súd v platobnom rozkaze odporcu súčasne poučil, že odpor podaný bez takéhoto odôvodnenia vo veci samej bude odmietnutý.

Platobný rozkaz bol odporcovi do vlastných rúk doručený dňa 5. 8. 2015, čo súd zistil z pripojenej doručenky.

Dňa 12. 8. 2015 bolo tunajšiemu súdu doručené písomné podanie odporcu označené ako „Odpor proti platobnému rozkazu, pokus o zmier - výzva na zaplatenie“ v ktorom uviedol, že toto podanie sa týka vecí, u navrhovateľa vedených pod značkou D1417227/04 a D1424873/04, teda vecí, ktoré na tunajšom súde sú vedené pod spisovou značkou 5C/16/2015 a 10C/130/2015 (čo je tu prejednávajúca vec). V tomto podaní odporca uviedol, že v súčasnej dome býva v azylovom dome v B., pričom dňa 30. 5. 2014 utrpel porážku, resp. infarkt, tri mesiace bol práceneschopný, zamestnávateľ s ním rozviazal pracovný pomer a tak jeho príjmom je v súčasnosti dávka v hmotnej núdzi vo výške 117,- eur mesačne, pričom za bývanie platí 90,- eur mesačne. Odporca tvrdil, že pohľadávku navrhovateľa nie je schopný uhradiť jednorázovo, preto by chcel splátkový kalendár s tým, že ak získa zamestnanie, je ochotný pohľadávku uhradiť aj jednorázovo.

Keďže z obsahu podania odporcu vyplýva, že toto bolo súdu doručené ako reakcia na jemu doručený platobný rozkaz v tejto veci (ako aj v inej veci tu vedenej pod spisovou značkou 5C/16/2015), v lehote na podanie odporu, pričom bolo aj označené ako „odpor“ a týkalo sa časti vydaného platobného rozkazu (výroku o splatnosti), súd ho v súlade s ust. § 41 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) posúdil ako odpor proti platobnému rozkazu tunajšieho súdu zo dňa 31. 3. 2015 č.k.10C/130/2015-14 (pričom súčasne išlo o odpor proti inému platobnému rozkazu súdu, vydanému v inom konaní sp. zn. 5C/16/2015). Následne po jeho posúdení a skúmaní, či tento je spôsobilý privodiť právne účinky, ktoré Občiansky súdny poriadok spája s riadnym, včasným a odôvodneným odporom, t.j. zrušenie platobného rozkazu v plnom rozsahu dospel súd k záveru, že uvedené účinky jeho podaním nenastali a je potrebné ho odmietnuť ako odpor podaný bez odôvodnenia vo veci samej, keďže týkal sa len výroku o splatnosti a takýto odpor Občiansky súdny poriadok nepripúšťa a účinok v podobe zrušenia platobného rozkazu mu nepriznáva.

Podľa ust. § 172 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) súd môže aj bez výslovnej žiadosti navrhovateľa a bez vypočutia odporcu vydať platobný rozkaz, ak sa v návrhu uplatňuje právo na zaplatenie peňažnej sumy vyplývajúce zo skutočností uvedených navrhovateľom. V platobnom rozkaze uloží odporcovi, aby do 15 dní od doručenia platobného rozkazu zaplatil navrhovateľovi uplatnenú pohľadávku a trovy konania alebo aby v tej istej lehote podal odpor na súde, ktorý platobný rozkaz vydal. Odpor proti platobnému rozkazu sa musí vecne odôvodniť. Ustanovenie § 43 sa nepoužíja.

Podľa ust. § 174 ods. 2 O.s.p. ak čo len jeden z odporcov podá včas odpor s odôvodnením vo veci samej, zrušuje sa tým platobný rozkaz v plnom rozsahu a súd nariadi pojednávanie. Opravným prostriedkom len proti výroku o trovách konania je odvolanie, o ktorom bez pojednávania rozhodne súd, ktorý vydal platobný rozkaz.

Podľa ust. § 174 ods. 3 písm. b) O.s.p. súd uznesením odmietne odpor, ktorý bol podaný bez odôvodnenia vo veci samej; o týchto následkoch musí byť účastník poučený v platobnom rozkaze.

Odporcom podaný odpor neobsahuje odôvodnenie vo veci samej (§ 174 ods. 3 písm. b) O.s.p.), nakoľko nijako nespochybňuje dôvodnosť, základ alebo výšku platobným rozkazom navrhovateľovi priznanej peňažnej sumy, preto súdu neostávalo iné, než ho odmietnuť.

Pri určení, čo treba rozumieť odôvodnením odporu vo veci samej a aký je jeho zmysel, podstata a účel je potrebné podporne nazrieť do vývinu tohto inštitútu a jeho náležitostí. Pri takomto spätnom ohliadnutí do vývoja občianskoprávnej procesnej úpravy pokiaľ ide o odpor proti platobnému rozkazu a potrebu jeho riadneho odôvodnenia (t.j. odôvodnenia vo veci samej) treba uviesť, že Občiansky súdny poriadok v znení do 31. 3. 1994 požiadavku odôvodnenia vo veci samej s odporom proti platobnému rozkazu nespájala. Platobný rozkaz sa rušil podaním akéhokoľvek odporu a v ust. § 174 ods. 3 O.s.p. bolo výslovne stanovené, že „pre nedostatok odôvodnenia nemožno odpor zamietnuť“. Občiansky súdny poriadok bol však s účinnosťou od 1. 4. 1994 zákonom č. 46/1994 Z. z. vo vzťahu k danému ustanoveniu zmenený tak, že na zrušenie platobného rozkazu sa vyžadoval odpor s odôvodnením vo veci samej, čo bolo vyvolané snahou o zefektívnenie rozkazného konania, pretože v mnohých prípadoch podávali odporcovia odpor iba v snahe oddialiť právoplatné ukončenie sporu bez vznesenia konkrétnych právnych alebo vecných námietok.

Vzhľadom na znenie citovaného ustanovenia tak vyvstáva otázka, čo možno a čo nemožno považovať za odôvodnenie odporu vo veci samej. Zákon bližšie neustanovuje, čo má takéto odôvodnenie obsahovať a kedy možno podanie odporu považovať za také, ktoré nespĺňa zákonom predpísané náležitosti. Z hľadiska posúdenia daného ustanovenia treba prihliadnuť na účel citovanej právnej úpravy a v súlade s ňou ju vykladať, keď úmyslom zákonodarcu nesporne bolo zrýchliť a zefektívniť rozkazné konania s tým, aby nedochádzalo k predlžovaniu času do vydania konečného rozhodnutia z dôvodu, že je podaný odpor bez akéhokoľvek odôvodnenia, resp. odôvodnenia, ktoré je nepostačujúce.

Z rozhodovacej praxe Najvyššieho súdu SR (napr. z rozhodnutia sp. zn. 2Cdo/124/1998, zo dňa 20. 1. 1999) možno vyvodiť, že na odôvodnenie odporu podaného proti platobnému rozkazu môže odporca uviesť akékoľvek tvrdenia (vecné alebo právne) spochybňujúce opodstatnenosť v platobnom rozkaze uloženej povinnosti. Nie je pritom rozhodujúce, či odporcom uvádzané skutočnosti sú aj

spôsobilé privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie. Keďže Občiansky súdny poriadok rozsah a obsah odôvodnenia odporu neupravuje, na odôvodnenie odporu môže odporca uviesť akékoľvek tvrdenie spochybňujúce opodstatnenosť v platobnom rozkaze uloženej povinnosti zaplatiť navrhovateľovi ním uplatnenú pohľadávku. Toto tvrdenie však musí byť vecné alebo právne.

Z odporu podaného tu odporcom nijako nevyplýva, že by odporca namietal, že nevzniklo, a to čo i len v časti, alebo žeby zaniklo právo uplatňované navrhovateľom, neuviedol žiadne vecné ani právne argumenty, prečo by nárok navrhovateľa nebol daný. Obsahom svojho odporu nárok nespochybnil, tento v ňom uznal a iba uviedol, že je svoj dlh ochotný splatiť, ale nemôže tak v súčasnosti urobiť jednorázovo, len v splátkach. Taký odpor, týkajúci sa len splatnosti prisúdenej sumy ale zákon nepripúšťa a tento nie je odôvodnený vo veci samej, lebo nie je vecným ani právnym argumentom, keďže nijakým spôsobom nespochybňuje nárok navrhovateľa. Z rozhodnutia NS SR sp. zn. 3Obo/403/98 vyplýva, že ak odporca na odôvodnenie odporu proti platobnému rozkazu uvedie len dôvod nesplnenia dlhu, nie je tým splnená zákonná podmienka odôvodnenia odporu vo veci samej. Súd v tejto súvislosti podporne dáva do pozornosti tiež napr. uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 15Co/212/2012, či Krajského súdu v Žiline sp. zn. 1Co/353/2014 (dostupné na www.otvorenesudy.sk <<http://www.otvorenesudy.sk>>) Súd ani v najmenšej miere nespochybňuje aktuálne ťaživú situáciu odporcu, pri posúdení formy/prostriedku, ktorý odporca zvolil na svoju obranu však súd je viazaný platnou právnou úpravou a nemôže ísť nad zákonný rámec dotknutých procesných inštitútov. Súd nie je orgánom moci zákonodarnej ale súdnej, zákon netvorí, ale aplikuje ho, pri aplikácii zákona však nemôže prijať výklad ktorý by šiel priamo proti zneniu, ale aj postate a účelu príslušného zákonného ustanovenia. Preto ak Občiansky súdny poriadok s účinným odporom proti platobnému rozkazu spája podmienku jeho odôvodnenia vo veci samej, nemôže súd túto úpravu vyložiť tak, že v odpore stačí uviesť, že odporca nemá z čoho dlžnú sumu zaplatiť, prípadne že by ju chcel zaplatiť neskôr, či v splátkach.

Zmyslom odporu proti platobnému rozkazu je popretie dôvodnosti uplatneného nároku a tým zvrátenie nástupu účinkov rozhodnutia vydaného v skrátenej - rozkaznom konaní. Pokiaľ však vo všeobecnosti odporca v takomto podaní len poukáže na svoje nepriaznivé majetkové pomery, uvedené žiadnym spôsobom nepopiera dôvodnosť žalovaného nároku, nenamietajú existenciu dlhu čo je podstatou podania odporu proti platobnému rozkazu, preto takýmto postupom nemožno dosiahnuť zákonom predvídaný účinok t.j. zrušenie platobného rozkazu, ktorý (účinnok) nastáva len a výlučne v prípade, pokiaľ účastník konania v podanom odpore akýmkoľvek spôsobom poprie dôvodnosť žalovaného nároku, čo odporca v súdnej veci neučinil.

Súd dáva v tejto súvislosti do pozornosti tiež právny názor Krajského súdu v Prešove vyslovený v Uznesení sp. zn. 2Cob/41/2010, podľa ktorého, určenie lehoty na plnenie nie je rozhodnutím vo veci samej a domáhanie sa inej splatnosti, než je uvedená v platobnom rozkaze, ani takto odôvodnený odpor nemožno posúdiť ako odôvodnenie odporu vo veci samej.

Záverom súd pripomína, že v skrátenej rozkaznom konaní pri vydaní platobného rozkazu neprichádza do úvahy ani aplikácia ust. § 160 ods. 1 O.s.p. a teda súd nemôže odporcovi v platobnom rozkaze, a ani po jeho vydaní určiť, že peňažné plnenie môže vykonať splátkach, ani určiť na splnenie povinnosti uloženej platobným rozkazom inú lehotu ako 15 dní odo dňa jeho doručenia, keďže táto lehota je v prípade platobného rozkazu striktné daná v špeciálnom, osobitnom ustanovení a to v ust. § 172 ods. 1 O.s.p. Ak by zákonodarcu pripúšťal pri platobnom rozkaze určenie inej lehoty na plnenie, prípadne plnenie v splátkach, nepochybne by to v zákone osobitne vyjadril, ako napr. pri rozkaze na plnenie kde je výslovne pripustená možnosť určenia dlhšej lehoty na plnenie. Pre platobný rozkaz to však neplatí. Vyhnúť sa splneniu platobným rozkazom uloženej povinnosti v uvedenej lehote sa preto môže odporca po doručení platobného rozkazu jedine včasným podaním odporu s odôvodnením vo veci samej. Ak by preto súd podanie odporcu posúdil aj ako žiadosť o splácanie dlžnej sumy v splátkach, nemohol by jej vyhovieť a povoliť mu splácať dlžnú sumu v splátkach, keďže na to chýba zákonný podklad a po vydaní platobného rozkazu už v tomto konaní na to súd nemá právomoc. Takejto žiadosti odporcu môže po vydaní platobného rozkazu vyhovieť jedine sám navrhovateľ, ktorému je odporca povinný dlžnú sumu zaplatiť. Nič však nebráni odporcovi obrátiť sa so žiadosťou o povolenie splácať dlžnú sumu v splátkach priamo na navrhovateľa.

Koniec koncov, aj v konaní sp. zn. 5C/16/2015, ku ktorému bol odpor odporcu rovnako určený (nakolko išlo o spoločný odpor odporcu proti dvom platobným rozkazom tunajšieho súdu vydaným jednak v konaní 5C/16/2015 ako aj v konaní 10C/130/2015) bol odpor odporcu odmietnutý, a to uznesením zo dňa 10. 9. 2015, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 7. 10. 2015 (zistené z aplikácie súdny Register), preto

odporcovi už musí byť známe, že jeho odpor nie je riadnym odporom, ktorý by mohol privodiť zrušenie platobného rozkazu.

O trovách konania o odpore odporcu proti platobnému rozkazu súd rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p. a podľa ust. § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p. Občiansky súdny poriadok nemá osobitnú úpravu pre rozhodovanie o trovách konania v prípade, ak sa odmieta odpor proti platobnému rozkazu, keďže však v tomto prípade vzniká obdobná situácia ako pri zastavení konania, pretože vo veci sa meritórne nekoná, rozhodol súd o náhrade trov konania v ktorom rozhodol o odmietnutí odporu proti platobnému rozkazu podľa ust. § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p. Odporca podaním odporu bez odôvodnenia vo veci samej procesne zavinil odmietnutie tohto odporu, v zmysle ust. § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p., by preto mal navrhovateľovi uhradiť trovy konania v tejto časti. Navrhovateľovi však v súvislosti s týmto konaním (o odpore proti platobnému rozkazu) žiadne preukázateľné trovy nevznikli, preto súd vyslovil, že účastníkom náhradu trov konania o podanom odpore proti platobnému rozkazu nepriznáva.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu možno podať odvolanie na Okresný súd Kežmarok v lehote 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O.s.p.).

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.